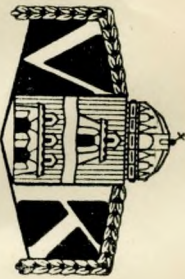

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Oszálvozás

640.24

Szerző: Pesti bárókban

Hely

Idő

1919.

Személy

Forrás:

Szózat

89.

1919. X. 23

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Közp. nyom

Pesti bárókban

Újságtérítésében naponta olvashatjuk, hogy ill vagy annott megnyílt egy új bár. A pesti hirdetőszlopokon pedig sűrűn megjelentek olyanféle plakat, melyen egy megfélemlés szelvése dekol-ták helyig, hatalmas nagy perszifikvegen magyarul, avagy ugyancsak ezen műfajhoz tartozó bolcort-ugrosszolajás délnő magásra lenőket lábának begyével leporantótt az előtte tündérek garabdit fejezt a csekedet. A barok hirdetőnek ezeken az órdokollanokozó fatragaszonkon nándarféke évrerel-let, paradicsomi szórakozás ígérre a jámbor hívőnek.

A bár, melybe mostanság minden forgalmasuláb utcasarkon beleültek az ember, rem más, mint a könnyelmű ékezelek csinosra dekorált kimerőből. Amerikából plánszálk ide e Dohány-utcába és kapcsoló részébe, de már csak egyon-pestisekedni jellege maradt meg, az amerikai iz egészen elszakadt belőle.

Azt is kértam mondták nekem a pesti bárta, hogy rem más, mint a nagyváros szennyének és izsajjának központi ciszterniája. A pesti bárók kö-ritővel mind egyformák, legfőképp csak aszerint különböznek, hogy melyiket milyen közönség tá-koztja. Mindégy kétfélekben, hogy a hármestert Árpádnak szőthiák-e, avagy jáminék. A parkett-tilkélerei mindégyikben egyformán állott harisnyá-ral és nékzzel módjára fűző derékuk előtt könt-íatba a jámbor lelküket, akik fejüket bunak eresztve, ez estén eljegyeztek magukat a szeszrel.

Az Erzsébet-körön egy este végigmentem, hogyan folyik az élet egy ilyen este nyitó és éjjel virágzó bárban. A kis „lokál” pálmakörnek nevezik el, mert az ajtó mellett két szék közé áll

líott pálna fogadja a vendégeket. Egyébként kerli fellegel még az is megadja, hogy aszurnaris-nyás női virágzókat vártanak benne, szíjintjan a kifogyhatatlan cigarettával.

A hívők a fővárosi orfeon tuncokszorujá-ból vették, ide csak vendégszerelőpáni járnak es-tenkai. Megismerkedtünk először a parkettab-ocsal, aki a fővárosi nagymutatók padlóján ara-tott eddig „rajos” sikereket, de legutóbb nagyon „jógeu” és így került ide a derek fru. Megelőtül a zongora és a parkettáncos egyik fekdoszoknyás kisasszonnyal kiperdül a helyiség közepére. Vár amerikai billegetés, hajjongós táncféle akrobata-produkciót végeznek. Ugy kerik a padlót, mertha tapszámba csinálnak és végül nagyon beleme-gesznek. A másik parkettásit, egy sovány, frakkos ember, lenet úgy éjtenetés, már szeldeb-ben lejt és a sikerei is nérsékelőbnek.

Közben szállingóznak a vendégek, akad so-rakban olyan is, aki bort vagy perszót rendel és a táncos hölgyeket is megírvitálja asztalához. Szól a zongora és egy német énekes sikkantós bá-csi kupalet próbálja fölipizkálni a szunnyadó kedélyeket. Hátrak mögött a szemézőlos asztal-nál szerelmes pár süttőg diszkót dolgoztat. A bar-tolvár, angolosaron bármeder fehér kabátban, nékösgejtőles fejtarással ül a csillós úrvegekkel körülbátyázott emelvény közepén és nagy szal-érlélemmel kevergeli a különféle hájfalokat.

Figyeldni kezdem, hogy a vendégek miféle em-berek lehetnek. Szerelem volna mindégyiknek mélyében belénezni az élete könyvébe, hogy ki-olvasom belőle, miért busul vagy örül, van-e sok pénye, tisztességes uton szerette-e. No, ez utóbbi kérdéshez nagyon sok szó férne. Mert ugyan ki mutat ma Pesten? Csakis az, aki könnyen keresi a pénzt. Ma, amikor egy kis szelvény hasznel a bár

asztalánál 30—40 koronára került és a éfravir-nyás úrvege dugaszolt közönséges bicskanyho-goló kerli vinkó palackját 80 és 100 koronákat zedőnek be, csak a fővárosi Dánzú emberének tethetik erre az újkeletti pesti némas szórakozásra.

Ugy éjtenetés, már szeldeb-ben lejt és a sikerei is nérsékelőbnek. Ugy kerik a padlót, mertha tapszámba csinálnak és végül nagyon beleme-gesznek. A másik parkettásit, egy sovány, frakkos ember, lenet úgy éjtenetés, már szeldeb-ben lejt és a sikerei is nérsékelőbnek.

Egész este egyetlen nagyvárvevői orfeonudat hallottam énekelni. Egy éjbanul hölgy eresztette neki, hogy:

— Bőzsi ne sárlon . . .

És az a huncut Bőzsi tényleg nem sim, pedig elég nagy oka lenn volna rá, ha állna volna, hogy milyen hamis a jókedvet felkő hangulat ebben az erzebbetvárosi csárdában.

Egész este kerestünk, de nem találunk ill egy csőpp megyarúságot. Vátnai nagyon rossz szesz-pesti köznevelője felher ill ill meg mindent. Ha valami vidéki ember vélekenül ide bevetődötték, nem tudná hamarosan kifalálni, hogy mi ez a furcsa keverékű vegres társaság, améiv se remt nagyvár, de igazában már csak nem is budapesti és úgy, ahogy a magyar ember ósádkitől fogva ismengarban mutatni szokott, ezek a furcsán szőrdőcsésű tüköke-bogarak még csak rosszul minéitai sem tudják.